

Schiller Instituttets spørgsmål på konferencen: Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier og Udenrigsministeriet

Schiller Instituttets medlemmer og partnere stiller spørgsmål om den positive rolle, Kina spiller i Vestasien og Afrika, med den Nye Silkevej (Bælte & Vej Initiativet) d. 31. januar 2018 ved et møde, arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og Udenrigsministeriet, med titlen "Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika". Se video:

Schiller Institute in Denmark intervention at Middle East/North Africa conference

COPENHAGEN, Feb. 2, 2018 (EIRNS) – Members of the Schiller Institute Denmark went to an event hosted by the Danish Institute for International Studies and the Ministry of Foreign Affairs on "New Trends in Power and Politics in the Middle East and North Africa" on Jan. 31. The conference speakers included the Danish foreign minister (who didn't take questions) and international and Danish think tank analysts. About 200 people attended the event, and it was live-streamed. The main theme of the conference was that now there is an unstable political vacuum in the area due to the end of the neo-liberal world order. The Schiller Institute intervention was to bring the potential of new paradigm into the discussion. Two of the Schiller Institute members asked

questions calling for the USA and Europe to join the New Silk Road, as Lyndon LaRouche has been calling for, and together with China build up Africa and West Asia with a win-win spirit as opposed to geopolitics, as French president Macron lately called for. Our upcoming seminar on Extending the New Silk Road to West Asia and Africa was also mentioned. (A woman from the German Marshall Fund in the U.S. Said that the Chinese investments were a great potential, but we have to see if we can go along with what the political price tag may be, another woman from the Carnegie Institute in Washington said that the U.S. should not join the Silk Road, which was just to benefit Chinese interests, but pick and choose what to participate in.) One question was about why there was not more support in the U.S. for Trump's policy to cooperate with Russia and China, (a man from the Atlantic Council said that the problem is that Russia is on a different page on Syria), and the last question was about our campaign to end geopolitics, and which group of investors attached most conditions to their investments, the Transatlantists or the Chinese. Mehran Kamrava answered, that the Chinese investments in the MENA region were purely economically oriented.

Kina i færd med at skabe fusionsindustri gennem sit arbejde med ITER

30. jan., 2018 – Kina har færdigproduceret en højteknologisk komponent til ITER-tokamakken, og i denne uge er den blevet udsendt til byggepladsen i Frankrig. Hver af partnerne i ITER – USA, Rusland, Europa, Kina, Sydkorea, Japan og Indien – er ansvarlig for en række komponenter til det, der vil blive

verdens største tokamak-fusionseksperiment.

I hvert af landene har ITER budt på tekniske udfordringer, især mht. præcision og skala, der har udfordret landenes produktionskapacitet. For Kina repræsenterer dets produktion af de fire dampgeneratorer, der netop er afskibet til Frankrig, og som er bygget ud fra landets avancerede nukleare kapaciteter, evnen til at imødekomme internationale standarder for konstruktion af enheder til fusion. I kommentarer i går til *Global Times*, forklarede Gui Liming, en ekspert i nuklear sikkerhed ved Tsinghua Universitet, at det faktum, at de kinesiske komponenter har imødekommet standarderne og er blevet accepteret af Europa til ITER, »repræsenterer Kinas udvikling i denne industri«. Han sagde, at »Kinesiske foretagender, der er engageret i produktion af tekniske enheder til kernefusion, er konkurrencedygtige i sammenligning med foretagender i de udviklede lande, inklusive USA.«

Kina anser fusion for ikke alene en videnskabelig udfordring, men som en nødvendig energikilde for fremtiden, der fordrer en fremstillingsindustri i verdensklasse, som de nu er begyndt at udvikle.

Foto: Den Eksperimentale Avancerede Superledende Tokamak (EAST) facilitet i Hefei, Anhui-provinsen i Kina.

Kina kommer med udfordring til verdenssamfundet om at rette op på finanssystemet

25. jan., 2018 – Alt imens den kinesiske præsident Xi Jinping ikke var til stede på dette års Økonomiske Verdensforum i

Davos, så var meget af arrangementets fokus ikke desto mindre på Kina. Den kinesiske delegation, der bestod af både kinesiske regeringsfolk og en stor erhvervsdelegation, blev ledet af økonom Liu He, der, om end forholdsvis ukendt, har været økonomisk chefrådgiver til præsident Xi i en hel del år, men først i år blev valgt til Politbureauet, det Kinesiske Kommunistpartis højeste organ. Det er en almindelig antagelse, at de betydningsfulde forandringer i Kina hen over de seneste fem år, i en vis udstrækning skyldes Lius råd. Liu, der er en førende økonom, har skrevet vidtgående om krisen i 2008 og dens efterspil. I hans tale i Davos kom han med det, der kun kan anses for at være den største udfordring, som verdenssamfundet står overfor, nemlig at gennemføre fundamentale ændringer i det nuværende, globale finanssystem.

Med en fremlæggelse af det overordnede perspektiv for, hvor kinesisk politik er på vej hen efter den 19. Partikongres, identificerede Liu ét stort krav, én stor opgave, samt tre store kampe. Det store krav er at transformere økonomien fra vækst i højt tempo, til udvikling af høj kvalitet, hvor man, som Liu sagde, går fra en økonomi for »er det nok?« til én, der er baseret på »er det godt nok?«. Målet på kort sigt er at gå fra en indkomst pr. person på \$8.000 til \$10.000, og højere, frem til 2020. Hovedopgaven er at anvende en økonomisk reform for udbudssiden i økonomien. Dette omfatter en reduktion af overskydende kapacitet, reduktion af inventar i boliger og nedbringelse af gældens gearingsgrad. De tre kampe er forebyggelse af risici, især finansielle risici, nedbringelse af fattigdom og fjernelse af forurening.

Formålet er, sagde han, »at bringe finanssystemet ind i bedre overensstemmelse, forebygge finansielle risici og gøre finanssystemet mere tilpasningsdygtigt til at kunne tjene realøkonomien«. Liu observerede, at det internationale samfund nøje fulgte de kinesiske bestræbelser.

Dernæst trak Liu forbindelser til det globale finanssystem:

»Hertil kommer, at styrkelse af risikobevindstthed og ændring af forventninger til markedet, og implicit garantier mht. moralfare, har skabt vigtige psykologiske betingelser for os til at forebygge og kontrollere finansielle risici. Jeg vil gerne fremhæve, at opbygningen af Kinas finansielle risici og vores respons til dem er nært relateret til det skiftende, globale marked. Det er grunden til, at vi hilser velkommen det internationale samfunds deltagelse i og samarbejde om Kinas bestræbelse på at adressere finansielle risici, da dette er uløseligt forbundet med globale bestræbelser for at opretholde økonomisk stabilitet.«

Han gentog betydningen af Bælte & Vej Initiativet, og at det er åbent for alle nationer, og vendte dernæst tilbage til finanskrisen. Alt imens han refererede til de første tegn på økonomisk genrejsning sidste år og muligheden for et cyklisk opsving, så kom han også med en advarsel: »På et sådant afgørende tidspunkt må vi fokusere på afsmitningen fra den monetære politik fra verdens store økonomier og på ændringer i markeder for lån, egenkapital og råvarer på kort sigt. På mellemlangt sigt må vi være opmærksomme på spørgsmålet om arbejdskraftens produktivitet og på de skiftende opsparingsgrader i de store økonomier ... I mellemtiden står dybt rodfæstede problemer i verdensøkonomien endnu tilbage at rette op på. Mange risici og betydelige usikkerhedsfaktorer kommer i form af stor gæld, værdipapirsbobler, protektionisme og en eskalering af globale og regionale brændpunkter. For at forvandle cykliske, økonomiske genrejsninger til bæredygtig vækst har vi brug for samordnede, globale bestræbelser.«

Andre vigtige statistikker fra Kina, der er værd at bemærke i hans tale: forbrugets bidrag til økonomisk vækst har nu nået 58 %, en stigning på 4 % over de foregående fem år; andelen af serviceindustrien i forhold til BNP har nået 60 %; og hen over de seneste fem år er 80 millioner mennesker blevet flyttet til byområder, med en urbanisering, der nu ligger på 58,52 %.

Liu refererede til præsident Xis appel sidste år om et

fællesskab for menneskehedens fælles fremtid – der flere gange blev hyldet af Karl Schwab, præsident for det Økonomiske Verdensforum, som introducerede Liu He, og som var ordstyrer for diskussionen, der fulgte hans tale. Liu sluttede: »Så længe, vi etablerer en ferm bevidsthed om fællesskabet for den menneskelige skæbne og arbejder sammen for at hjælpe hinanden og for at overvinde vanskeligheder, vil vi helt bestemt kunne gøre verden til et bedre sted.«

(Hele Liu Hes tale kan læses her <https://www.weforum.org/agenda/2018/01/pursue-high-quality-development-work-together-for-global-economic-prosperity-and-stability/>)

Foto: Økonomske chefrådgiver til Kinas præsident Xi Jinping, Liu He, taler på Davos Økonomiske Verdensforum, 2018.

Byg den lokale infrastruktur til de store projekter under Bælte & Vej

23. jan., 2018 – Da økonomiplanlæggerne begyndte at udarbejde og bygge dæmninger, vandkraftværker, vandafledning til at yde beskyttelse mod oversvømmelser og bragte elektricitet og lys til Tennessee-dalen under præsident Franklin Roosevelts Tennessee Valley Authority, TVA, indså de meget hurtigt, at arbejdere, der led af malaria, og som ikke kunne læse, ikke ville være i stand til at udføre opgaven. TVA gennemførte et stort, statsligt sundhedsprogram for at forebygge, behandle og helbrede sygdom. De byggede skoler og biblioteker og tilbød undervisning til elever i alle aldre. De etablerede demonstrationer for at lære folk, hvordan de skulle bruge

elektriske apparater og gennemførte programmer for forskning og udvikling af ny teknologi og øget produktivitet.

Kina står nu over for en lignende udfordring med ikke alene at bygge infrastrukturen langs med Silkevejen, men også med udvikling af befolkningerne, så de kan få gavn af den. Bælte & Vej Initiativet bringer mere end projekter på »nationalt niveau« til lande, men er også med til at lægge grunden til, at stater og lokalsamfund kan få fordel af dem, som en artikel i *People's Daily* i dag udtrykker det.

Artiklen beskriver nogle af de projekter, som kinesiske selskaber bygger, såsom broer, veje, skoler, klinikker og vandprojekter, for lokalsamfund. Ofte bliver disse mindre, nødvendige projekter bygget af Kina gratis, forklarede Yan Li, informationschef hos CITIC Construction. De styrker projekteffektivitet og forbedrer folks liv. Og ikke alle værktøjer, som folk har brug for, er fysiske. Et andet projekt, der forandrer folks liv, er den Digitale Silkevej. Dette er »også vigtigt, for at bygge bro over udviklingssvælget og folks tankegang med promoveringen af videnskab og teknologi.«

TVA, der transformerede en befolkning, der endnu ikke var kommet ud af det 19. århundrede, blev misundt af hvert eneste land i verden, som havde en underudviklet, ludfattig landbefolkning. Nu er det Kina, der har indledt denne transformation i de nationer, der udgør en del af Verdenslandbroen.

Foto: Øverst til venstre: Tennessee Valley Authority, en del af New Deal, underskrives som lov i 1933. Øverst til højre: Præsident Roosevelt var ansvarlig for initiativerne og programmerne under New Deal. Nederst: Maleri på en offentlig mur af en af de kunstnere, der fik arbejde under Works Progress Administration, en del af New Deal.

NYHEDSORIENTERING JANUAR

2018:

Macron tilslutter Frankrig den Nye Silkevej

Nu må Danmark på banen af formand Tom Gillesberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insisteret på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. ...

USA's neokonservative fraktion udsteder National Forsvarsstrategi; går med i britisk kup mod Trump

20. jan., 2018 – Den Nationale Forsvarsstrategi, som i går blev udgivet af forsvarsminister Jim Mattis, og som falder ind under den Nationale Sikkerhedsstrategi fra december 2017, er en krigserklæring mod kernen i den politik, på baggrund af hvilken præsident Trump blev valgt, og som er en genoprettelse af gode, amerikanske arbejdsrelationer med verdens stormagter, der var blevet ødelagt af Bush- og Obamas regimer. Og som sådan er det en del af det britiskorkestrerede drive for at enten svinebinde, afsætte ved en rigsret, vælte eller myrde USA's præsident.

Præsident Trump har gentagne gange sagt, at gode relationer med Rusland og Kina er en »god ting«; hans modstandere i det militære etablisement erklærer, i det Nationale Forsvarsstrategi-dokument, at deres »hovedprioriteter« er at mobilisere USA's militære, økonomiske, finansielle, diplomatiske, vedr. retshåndhævelse, efterretnings- og »informations«-aktiver imod Rusland og Kina, fordi disse nationer – og ikke terrorisme eller »slyngelregimer« – er USA's primære modstandere. Og hvorfor? Fordi Rusland og Kina »underminerer den internationale orden«, med dens

nedskæringspolitik og permanent krigsførelse, som det amerikanske folk valgte præsident Trump for at afslutte.

»National Forsvarsstrategi vil genopbygge dominans«, lød overskriften på meddelelsen på pressebriefingen, som viceassistent-forsvarsminister for udvikling af strategi og styrker, Elbridge Colby, holdt over dokumentet i går. Den 12 sider lange, ikke-klassificerede »Opsummering af National Forsvarsstrategi 2018« angriber Kina og Rusland igen og igen for at true en unipolær verden – som ikke længere findes. Kinas Bælte & Vej Initiativ nævnes ikke ved navn (i hvert fald ikke i det ikke-klassificerede dokument), men Kina fordømmes gentaget for at »anvende aggressive økonomiske metoder for at intimidere sine naboer«. USA's allierede og partnere skal klemmes til at yde »større forsvarssamarbejde« og »bidrage med militære kapaciteter« til »koalitioner« i især Europa, Mellemøsten og Indo-Stillehavsområdet; Forsvarsministeriet planlægger at mobilisere tværinstitutionel handling for at »modgå« USA's allieredes økonomiske relationer med »modstandere«. Rummet erklæres ligeledes for at være et »krigsområde«, alt imens USA's atomvåbentriade skal moderniseres.

Med en refleksion af den gamle, trætte, oligarkiske, geopolitiske hensigt, der er typisk for dokumentet som helhed, hævder uddrag fra afsnittet for »Strategisk miljø«, at »Kina og Rusland nu underminerer den internationale orden inde fra systemet, ved at udnytte dets fordele samtidig med, at de modarbejder dets principper og adfærdskodeks«. Dokumentet hævder, at den »fornyede tilsynekomst af langsigtet, strategisk konkurrence fra det, den Nationale Sikkerhedsstrategi klassificerer som revisionistiske magter« er »hovedudfordringen mod amerikansk velstand og sikkerhed ... Det bliver i stigende grad klart, at Kina og Rusland ønsker at forme en verden, der er i overensstemmelse med deres autoritære model – og opnå at få vetoret over andre nationers økonomiske, diplomatiske og sikkerhedsmæssige beslutninger«.

Det hævder desuden, at »Kina benytter modernisering af militæret, operationer for at opnå indflydelse og aggressiv økonomi som løftestang for at tvinge nabolande til at genindordne Indo-Stillehavsområdet til deres fordel. Med Kina, der fortsætter sin militære opstigning og hævder magt gennem en langsigtet, nationalt omfattende strategi, vil Kina fortsat forfølge et program for modernisering af militæret og søge regionalt herredømme i Indo-Stillehavsområdet i den nære fremtid ... Sideløbende hermed søger Rusland vetoet over nationer i dets periferi med hensyn til disse regeringsbeslutninger og økonomiske og diplomatiske beslutninger, for at splintre NATO og ændre europæiske og mellemøstlige strukturer for sikkerhed og økonomi til sin fordel.«

Foto: USA's forsvarsminister Jim Mattis annoncerer den Nationale Forsvarsstrategi.

Kina responderer skarpt på Washingtons farlige neokonservative bandes provokationer

20. jan., 2018 – Kina fortsætter med angreb på de neokonservative politikker, der kommer fra USA, og som de finder farlige og truende, alt imens de demonstrerer den klare forståelse, at gode amerikansk-kinesiske relationer er nødvendige, og at der er en intensiv krig mellem fraktioner i gang omkring Trumps præsidentskab samtidig med, at de bevarer en åben og positiv holdning over for Trump personligt.

Med en respons på Pentagons nye dokument for National Forsvarsstrategi og andre nylige udviklinger, erklærede en talsmand for den Kinesiske Ambassade i Washington: »Hvis en person altid har mørke briller på, vil han aldrig se en lysende verden ... Fred og udvikling er temaerne for den nuværende æra og udgør ligeledes menneskedens fælles forhåbninger. Men, hvis nogle mennesker ser verden ud fra en tankegang om Kold Krig og nulsumsspil, så er de forudbestemt til kun at se konflikt og konfrontation.« *China Daily* skrev, at talsmanden sagde, at Kina og USA bærer et stort ansvar, og at de har en udstrakt, fælles interesse i at opretholde fred og stabilitet og i at promovere global udvikling og velstand. »Vi håber, at USA kan lægge sig på linje med tendensen i verden og befolkningens vilje og sætte verden og de kinesisk-amerikanske relationer ind i et perspektiv for samarbejde.«

På lignende måde blev talsperson for Udenrigsministeriet Lu Kang den 19. jan. bedt om at respondere til øverste kommandør af USA's Stillehavskommando, admiral Harry Harris' kommentarer den 18. jan., under et sikkerhedsmøde, sponsoreret af den indiske regering, om, at »kendsgerningen er den, at Kina er en nedbrydende kraft for en overgang i området.« Lu sagde: »Hvad i alverden er de så bekymrede over, og at Kina er en nedbrydende kraft for hvad? Kina har altid fulgt en kurs for fredelig udvikling. Det er, hvad vi har sagt og gjort.« Han fortsatte med nogen ironi: »Det er blot en kommentar fra nogle personer. Det er ikke første gang, de gør dette ... Jeg håber, man vil give mere opmærksomhed til reaktionerne og kommentarerne fra det internationale samfund. Der er selvfølgelig altid en dyb uro om Kina, der kommer fra nogle personer og visse lande.«

Xinhua har en artikel 19. jan. med overskriften, »Kina-iagttagere siger, hyppige interaktioner mellem Xi og Trump er vigtige for bilaterale bånd«. Artiklen citerer tre eksperter i USA, som *Xinhua* har interviewet, og som fastslår den pointe, at »Kina-iagttagere i USA har sagt, at et godt, personligt

forhold og hyppige udvekslinger af ideer er vigtigt for de kinesisk-amerikanske relationer«.

I mellemtiden rapporterer Global Times, at Trump har mange tilhængere i den kinesiske befolkning, hvor han »sættes højt som en patriot, der trodser den politiske korrekthed«. For eksempel skrev Qiu Zhenhai, en populær Phoenix Tv-kommentator, på sin sociale medieside, »Det er en indiskutabel kendsgerning, at mange kinesere elsker Trump, og det blev mere åbenbart efter hans besøg i Kina sidste november«.

Foto: Præsident Donald Trump under sit besøg til Kina hyldes af børn med amerikanske og kinesiske flag.

Kina og Italien diskuterer Bælte & Vej i Milano

11. jan., 2018 – Samtidig med, at ledere fra EU's 'Mediterranean Seven', 'de syv fra middelhavsområdet', ankom til Rom i går, fandt en stor konference: »Bælte & Vej: Opbygning af en konkret køreplan for Italiens og Kinas Fælles Vækst«, sted i Milano, sponsoreret af det Italienske Industriministerium og det Kinesiske Handelsministerium, samt af Lombardiets Industriselskab (Assolombarda), og arrangeret af det Italiensk-Kinesiske Erhvervsforum.

Med en rapport om begivenheden skrev *Formiche*, at »konferencen viste, at BVI, der skal forbinde Europa og Kina og skarpt reducere transporttiden for fragt, allerede i 2014-2016 har skabt 180.000 jobs inden for infrastruktur«.

»Den Nye Silkevejsplan vil være til fordel for samarbejde mellem flere end 60 lande, der tilsammen udgør 63 % af verdens

befolkning, 30 % af BNP og 35 % af internationale handelsudvekslinger«, sagde Carlo Bonomi, formand for Assolombardo. Bonomi påpegede den kendsgerning, at Lombardiet alene har et handelsvolumen med Kina på over €15 mia.; næsten halvdelen af hele den italiensk-kinesiske handel (€38 mia.).

Zhou Xiaoyan, generaldirektør for den europæiske afdeling af det Kinesiske Ministerium for Økonomisk Udvikling, bemærkede, at den italienske og kinesiske økonomi kan komplementere hinanden. Faktisk er handelen, i de første ti måneder af 2017, steget med 13,9 %, mens Kinas import fra Italien er steget med 22 %. Kinesiske firmaer har investeret over €11 mia. i Italien i løbet af de seneste år.

Fabrizio Lucentini, en direktør for det Italienske Ministerium for Økonomisk Udvikling (industri), sagde, at italienske firmaer bør øge kontakterne med alle lande, der er en del af BVI. Medformand for Pirelli, Marco Trinchetti Provera, opfordrede til, at man ændrede sine standpunkter om Kina, der ikke udgør nogen trussel for den europæiske økonomi. Formand for Bank of China Chen Siqing understregede, at, i de næste år, vil 46 % af væksten komme fra områder, der er involveret i BVI.

Der var tre paneler: én om finansiering, med deltagelse af Italiens Cassa Deposita e Prestiti, Silkevejsfonden og Bank of China Holdings; og to om infrastruktur.

Foto: Duomo di Milan, Milanos domkirke, er næsten blevet vartegn for byen. Domkirken er den største i Italien (idet Peterskirken ligger i Vatikanstaten) og den tredjestørste i verden, og tog næsten 600 år at færdigbygge! Det er ligeledes i Milano, i kirken Santa Maria delle Grazie, at man finder Leonardo da Vincis berømte freske, den sidste nadver. Igennem det meste af 1900-tallet var Milano desuden en vigtig industriby og har siden Italiens samling været landets finansielle centrum.

Paris og Beijing indvier fælles fusionsforskningscenter

13. jan., 2018 – I hælene på præsident Emmanuel Macrons besøg til Kina i sidste uge, blev det kinesisk-franske, fælles fusionsforskningscenter den 11. jan. indviet i Hefei, som er stedet for Institutet for Plasmafysik under det Kinesiske Videnskabsakademi, og hjemsted for den Eksperimentale Avancerede Superledende Tokamak (EAST). Den franske side anføres af Ministeriet for Videnskab og Teknologi og den franske Atomenergikommission. *Science and Technology Daily*, der udgives af det Kinesiske Ministerium for Videnskab og Teknologi, rapporterer, at rammeaftalen for etablering af et fælles forskningscenter blev underskrevet sidste november. Centrets hovedformål er at udføre forskning til støtte for ITER's (International Termonuklear Eksperimental Reaktor) internationale fusionsprojekt, der er under opførelse i Frankrig.

Centret vil påbegynde sin fælles forskning i Europas Wolfram-miljø i Steady-State Tokamak (WEST) maskine som sit første projekt. Kinesiske og franske videnskabsfolk vil arbejde på tekniske udfordringer, som ITER vil stå over for, når den er i drift, inklusive udvikling og verificering af nøglekomponenter. Efter begge parters etablering af fælles laboratorier, vil de udføre forskning på begge landes fusionsmaskiner.

Paraplyaftalen inkluderer fælles bud på kontrakter for fusionsprojekter, fusionsvidenskab og eksperimentalforskning i fysik, sikkerhed og tekniske standarder i »projekter af

gensidig interesse« og fælles arbejde på den næste generations fusionsreaktorer.

Kina og Frankrig, rapporterer nyhedsbrevet, har en lang historie for samarbejde inden for termonuklear fusionsenergi, der går tilbage til 1980'erne. Det begyndte med samarbejde mellem Frankrigs Tore Supra tokamak og Kinas HT-7-maskine, og som »gradvist transformeredes« til de nuværende maskiner i drift.

Foto: Kina og Frankrig åbnede i fællesskab et fusionsforskningscenter torsdag, 11. jan., 2018, i Hefei, hovedstad i den østkinesiske provins Anhui.

Frankrigs præsident besøger Kina og går med i Silkevejen og fælles projekter i Afrika. Politisk Orientering med formand Tom Gillesberg, 11. jan., 2018

Tom Gillesberg:

Velkommen til disse meget dramatiske tider, men også tider, hvor, selv om man ikke rigtig kan føle det gennem den dækning,

vi ser i den danske presse og i det hele taget i pressen her i den vestlige verden, så sker der ufatteligt meget. Der er i løbet af Emmanuel Macrons besøg til Kina den 8.-10. januar; så har de tektoniske plader under verden simpelt hen flyttet sig. Og de, der kender noget til den slags, ved, at når det sker, så er det ikke bare et jordskælv, der udløses, så er det mange jordskælv, der udløses; måske kommer der ét lige bagefter, men når de store plader flytter sig, så skal de store jordmasser ovenover på et eller andet tidspunkt også til at have udløst de spændinger, der nu er kommet i jordskorpen. Det giver så efterfølgende meget store konsekvenser. Det kan godt være, det tager lidt tid; det sker ikke øjeblikkeligt, men det kommer til at ske.

Derfor vil jeg, bare for, at vi kan få dette nye ind, denne meget store udvikling, der er sket, begynde med at dække lidt af den tale, som Frankrigs præsident holdt i Xi'an i Kina her 8. januar, da han indledte sit tredages besøg, fordi det også er en tale, der er ekstremt unormal i disse tider; for det første er det et af de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, den franske præsident, der holder det; samtidig er det også en refleksion over, hvad der har været galt i den franske politik, i EU's politik, i Vestens politik, og som ellers er noget vi ikke ser ...

Hør hele Tom Gillesbergs analyse:

Hør diskussionen her:

lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/frankrigs-praesident-besoger-kina-og-gar-med-i-silkevejen-og-faelles-projekter-i-afrika

Du vil ikke tro på, hvad der netop er sket i verden

Leder fra LaRouche PAC, USA, 10. jan., 2018 – Hvis du bor i USA eller Europa, vil du ikke tro på, hvad der netop er sket i verden! – For du kan ikke læse eller høre noget om det.

Den franske præsident Emmanuel Macron har, under sit besøg til Kina, netop indgået en forpligtelse: Frankrig vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturplaner i hele Eurasien og Afrika. Han og den kinesiske præsident Xi vil især fokusere på fransk-kinesisk samarbejde omkring udvikling af nukleare teknologier for at levere energi til verdens økonomier.

Det er den samme, store, kinesiske »Marshallplan«, du har hørt om; hvordan den »ikke spiller efter vore vestlige regler« for gennemskuelige projekter – det er bare Kina, der prøver at dominere asiatiske og afrikanske nationer, og skinne på Vesten.

Ikke alene er 16 lande i Øst- og Centraleuropa allerede entusiastiske for at deltage i denne kinesiske «Nye Silkevej»; nu er det samme tilfældet for en af Vesteuropas betydelige magter – Frankrig, et permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd.

Og invitationen til USA om at gå med i Bælte & Vej Initiativet er vidt åben.

Et initiativ for infrastruktur er lige præcis det, USA har ventet på, lige siden Donald Trump fokuserede sin præsidentkampagne på dette. Det er lige til at plukke: Bælte & Vej Initiativet. Bare spørg Vest Virginias guvernør.

Mens vi taler om præsident Trump: Du ville ikke tro på, at Sydkoreas præsident netop i går gav *ham* kredit for at muliggøre de nye forhandlinger mellem Nord- og Sydkorea – en bekræftelse af præsident Trumps egen påstand.

Den samme præsident Trump, der, ved du nok, udveksler barnlige fornærmelser med Nordkoreas Kim og bringer os alle til randen af atomkrig, mens gode mennesker alle sammen ønsker forhandlinger? Han fik tilsyneladende sat fredsforhandlingerne mellem de to Korea'er i gang, og den sydkoreanske præsident Moon Jae-in sagde, »Jeg ønsker at vise min taknemmelighed« for det over for Trump. Præsident Trump blev trods alt valgt, fordi han sagde, han ønskede at afslutte Amerikas evindelige oversøiske krige, såvel som også at genindustrialisere Amerikas økonomi. Heraf kommer det, at man nu i et helt år har forsøgt at drive ham ud af embedet.

Du ville ikke tro på noget af dette, hvis det er din sædvane at konsultere nyhedsmedierne i Europa eller USA. Du ville ikke tro på, at det var *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, der for 30 år siden fremlagde konceptet for denne Eurasiske Landbro for stor infrastruktur, og som for 20 år siden kaldte det den »Nye Silkevej«; at LaRouche indledte fremstødet for at genindføre Glass-Steagall og bryde Wall Street op, tilbage i 2007, før krakket; at disse handlinger er blevet forklaret i LaRouches »Fire Nye Love til nationens redning« fra juni 2014.

Det er LaRouche-parret, som »ingen lytter til«. Deres oprindelige koncept for den Eurasiske Landbro fra 1989 tilbydes nu USA i form af Kinas Bælte & Vej Initiativ. Schiller Instituttet og LaRouche Political Action Committee har været i gang med at mobilisere med et »Mueller Dossier«, for at forsvare præsident Trump mod kupforsøget med »Russiagate«.

Nu mobiliserer de med masse-cirkuleringen af brochuren for LaRouches »Fire Love: Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«,

der netop er uddelt til hvert enkelt medlem af USA's Kongres. Hvis der skal være tale om et »infrastrukturinitiativ« fra præsident Trumps State of the Union-tale, så er dette den eneste måde, det vil ske på.

Gå med i denne mobilisering; støt den. Du vil ikke tro på, hvad der kan ske.

Foto: Frankrigs præsident Emmanuel Macron besøgte terrakottahæren , der er begravet sammen med kejser Qin, i Xi'an, en af Kinas ældste byer og udgangspunkt for den antikke Silkevej.

Kinas præsident Xi: Den franske præsident Macrons besøg hæver relationer op på et nyt udgangspunkt

10. jan., 2018 – Den kinesiske præsident Xi Jinping og den franske præsident Emmanuel Macron aftalte at opgradere deres omfattende strategiske partnerskab under den franske præsident Macrons besøg til Kina, 8.-10. jan.

Xi opfordrede Frankrig og Kina til at intensivere samarbejdet inden for traditionelle områder, såsom kernekraft og rumfart; at dyrke nye vækstområder for samarbejde og at samarbejde omkring landbrug og fødevarer, sundhed og mere endnu, rapporterer *Xinhua* i dag.

Xi erklærede, »De bilaterale relationer står nu ved et nyt udgangspunkt. Kina er parat til at fremme udvekslinger og fremme gensidig tillid og samarbejde med Frankrig, med det formål at indsprøjte en ny impuls i udviklingen af det kinesisk-franske, omfattende strategiske partnerskab«.

Xinhua rapporterede, »Xi understregede, at de to lande fuldt og helt bør udvikle den ledende, politiske rolle, som spilles af diplomati mellem statsoverhoveder, samt promovere kommunikation mellem regeringer, lovgivende organer, politiske partier og militæret i de to lande«. Xi forklarede yderligere, »De to lande bør gribe de muligheder, der er skabt af Bælte & Vej Initiativet og gennemføre praktisk samarbejde inden for rammerne af Bælte & Vej, med det formål at promovere velstanden i Eurasien«.

Han fremhævede ligeledes fordelene af tættere, kinesisk-franske relationer for den strategiske stabilitet og sagde, »Vi to lande bærer, som permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, et stort ansvar for global sikkerhed«.

Præsident Xi gentog, at Kina er en fast tilhænger af europæisk integration og vil fortsætte med at tilpasse sin strategi med den europæiske side, samt intensivere et gensidigt fordelagtigt samarbejde for yderligere udvikling af Kina-EU-partnerskaber for fred, vækst, reform og civilisation. Efter forhandlingerne overværede de to statsoverhoveder underskrivelsen af dokumenter for bilateralt samarbejde inden for kernekraft, miljøbeskyttelse og finanssektor.

Om mellemfolkelige udvekslinger sagde præsident Xi, at begge lande bør bruge Beijing Vinter-OL 2022 og Paris Sommer-OL 2024 som muligheder for at intensivere sportssamarbejdet og fremme turisme og udvekslinger mellem ungdommen.

Efter sit møde med præsident Xi, mødte den franske præsident den kinesiske premierminister Li Keqiang og toplovgiver, formand for den Nationale Folkekongres' Stående Komite, Zhang

Dejiang, tirsdag eftermiddag. Efter mødet sagde premierminister Li, »Kina vil fortsætte med at intensivere reformer og åbning, samt yderligere lempe adgangen til markeder«. Macron sagde til Li, at Frankrig er parat til at samarbejde med Kina omkring videnskab og teknologi, kunstig intelligens, luftfart, kernekraft og landbrug.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping, venstre, og den franske præsident Emmanuel Macron inspicerer en kinesisk æresgarde under en velkomstceremoni i Folkets Store Hal, Beijing, tirsdag, 9. jan., 2018.

Frankrigs præsident Emmanuel Macrons officielle besøg til Kina: Tale i Xi'an

Den franske præsident Emmanuel Macron valgte at indlede sit tredags officielle besøg til Kina i byen Xi'an, en af Kinas ældste byer og udgangspunktet for oldtidens Silkevej; han holdt her en fem kvarter lang tale med titlen: Kinas Nye Silkeveje, en ny betydning og en ny grammatik hen imod en fornyet verdensorden og en drøm for menneskeheden.

Her følger en ikke-officiel, uredigeret engelsk oversættelse, vi har fået fra vores søsterorganisation i Paris:

(Foto: Emmanuel Macron (midt) og hustru Brigitte Macron besøger byen Xi'an i det nordlige Kina, 8. jan., 2018.)

Macron DOCUMENTATION:

Macron Speech in Xian: The New Silk Roads of China, a New Meaning

and a New Grammar towards a Renewed World Order and Dream for Humanity.

PARIS, Jan. 9 – Macron started his presentation at Damingsong Palace by describing beautifully the special quality reached by relations between France and China at some points in history. (The translations are not official—ed.) “For a long time, the French nation has contemplated itself in the mirror of China, a China which brought together thought, poetry, art, reflections on war, on power, on human life, as well as a world of imagination around adventures and trips of extraordinary merchandises and singular discoveries.” The China of merchants discovering with Marco Polo the treasures of a mysterious and poorly understood civilization, travelling on those Silk Roads, to which you give today a new meaning and a new grammar. Imagine those caravans arriving at the oasis of Dunhuang, treasure of your civilization, in the midst of sand dunes echoing. Among the merchandise exchanged also came certain thoughts, words, customs which rapidly would take over the globe, faster than marching legions. They brought objects and products which France and other countries loved. Not the ephemeral time of a fad, but with the intensity of a discovery that integrated our own historical patrimony. There is not a royal chateau today that doesn't have a Chinese salon, no artists, artisans or engineers who have not been fascinated by the styles and techniques from China ... to this day because China is a country of inventors and engineers which is always inventing the future.”

He then attacked the theory that China would be a "inscrutable continent." "We need humility, and a long but respectful and reciprocal dialogue, and friendly curiosity. We find beautiful what you find beautiful and have a common attachment to historical sites." We share a common sense of the

history of the world and of the people. General de Gaulle in reestablishing relations with China in 1964 made "a choice of reason," but also a "choice of evidence." France and China are not only two nations, he said, but two civilizations, because both share a certain conception of man.

Humanity is today at a crossroads, and its future is at stake, and in this context, China and France "have a common destiny."

The key notions around which this relationship must be built are three: intelligence, justice, and balance.

INTELLIGENCE: We need shared intelligence, he said, to create a better world and to fight all forms of obscurantism: Islamic terrorism, blind nationalism which lead to war, isolationism, a vain attempt to protect oneself from the world.

Intelligence to overcome fears "which exist in Europe against China. In one generation you had the energy to become one

of the main world powers and now you have the ambition to go beyond. The rapidity of that change can provoke fears.... The only way to overcome is to work to understand what the word 'power' means for each of us."

By intelligence, he means more education for all the citizens, but also a joint partnership on digital technologies and artificial intelligence. China has 37 million university students, the Confucius Institutes, artists, massive investment

in new, digital technologies and artificial intelligence. France

is also moving in that direction. "Even though we are known here

for our art of living, gastronomy, and romanticism, we are also a digital power, energy transition, artificial intelligence, innovation, research, industry, a financial industry," stressed Macron.

We will be stronger if we lead this fight for "intelligence" together, he stressed, proposing first to multiply cultural projects such as the permanent exhibit on the Han Dynasty at the

Paris Asian museum, Musée Guimet. Macron proposed also to create

"a great European Sinology institute," and to found new partnerships on innovation, digital, and technologies. For this

we need creative individuals, numerous, and free innovation. The

strength of your country, is that you have millions of people who

are creative individuals. Also partnerships on energy transition, medical innovation, innovation in agriculture and food industries, to ensure our food sovereignty. Encourage also

the teachings of languages, in particular French.

JUSTICE in the crisis of global capitalism.

The 2nd pillar, is the fight for justice, and first of all, social justice, said Macron recognizing that China has succeeded

in pulling some 700 million out of poverty in the last decades.

This is a challenge for France, confronted to mass unemployment

but also to the whole world is undergoing a crisis of globalized

capitalism which has led to an explosion inequalities and to the

concentration of wealth, over the last ten years.

JOINT DEVELOPMENT IN AFRICA, overcoming the “unilateral imperialism France once experienced.”

Macron argued for France and China to work together in Africa, where China has invested a lot in recent years in infrastructure, on raw materials with a strong financial strike

force that European nations don't have. But France has a historical and cultural knowledge of Africa which are important

for the future. He called on launching projects together there which are really useful to the growth of the continent, sustainable financially and not to reproduce the errors of the past, i.e., creating financial and political dependency under the

pretext of development. Tomorrow the Agence Française de Développement, and the China Development Bank will sign a contract on this basis. “France has experienced a unilateral imperialism which sometimes lead to the worst” and today as these

New Silk Roads are being launched, the partnership between France

and China can avoid those errors.

Macron invited China to join the conference on partnership in education France is organizing next February in Dakar, Senegal

so to give another face to those Silk Roads where immense work has been done in infrastructures and economic development.

BALANCE: a new world equilibrium from which China will not be excluded.

Finally, the last pillar Macron called for is one of reaching a balance, a kind of new world order from which China will no longer be excluded.

The histories of both countries have been sometimes made of “tensions,” of “periods of hegemony,” and of “imperial wills, each in its own manner, maritime or continental,” he recognized,

stating, however that what unites France and China is their

connection to the world, their claim to universality.

"We live in a world where the equilibrium was thought more than 60 years ago, at the end of one of the world conflicts we have undergone, where barbarianism struck at the heart of Europe.

We structured globalization with a notion of international law,

and international structures of which China is at the heart of,

like we, as a permanent members of the Security Council, but where, I know, China sometimes has the feeling of having been left outside," a feeling that "this postwar order is a Western order not really made for us. And sometimes the Western powers have contributed to develop that sentiment."

"We are living today through a crisis of this contemporary world order which has been weakened by the emergence of authoritarian powers, because nuclear proliferation has reemerged

and grasping its outlines, and that contemporary capitalism is being overwhelmed by its own excess and is producing the social

inequalities, I alluded earlier, or the climate inequalities we're

experiencing."

In this context, Macron raised the geopolitical problems in the world, North Korea, international terrorism, the Middle East.

On the Korean crisis, he praised China's contribution to help solve the problem and that it has more leverage, but committing France to a negotiated solution to the crisis. In the

fight against terrorism, he said that he expects terrorism to rebound in Asia, after having been eliminated in the Middle East.

On these questions, Macron made a {mea culpa} for France and the West's role in the destabilizations Libya and Iraq, and committed himself never to use force against people's

sovereignties.

“From Central Asia to Southern Asia, there are numerous threats which can weaken the whole continent. It is therefore our

responsibility to fight together against them, building also political solutions to the conflicts and drawing the lessons of

past errors. I want to say this very clearly: I think there must

be a community of views concerning how to solve those conflicts.

In each country where divisions exist, where authoritarian regimes are deployed, where sometimes the worst is on hand, France will not defend military solutions which will act against

people’s sovereignty. We will do everything to work with civilian

societies and with our friends to bring about pluralist political

solutions that will allow all people at the same time to respect

one another, to eradicate terrorism, and also to build durable political solutions.

“We must draw the lessons of past errors. Every time we tried to impose the truth or the law against the people themselves, we were wrong and sometimes even produced worse situations. Such was Iraq, or Libya today. We need to work

together to develop the respect of sovereignty of the peoples...” He expressed the wish in this respect that both can work together toward “inclusive” political situations in Libya or

in Syria in the coming months, and called to jointly fight against the sources of terrorist financing. This is the aim of a

conference which will occur in Paris in April which is open to China as well.

Macron called for China and France to define themselves as powers “for multilateralism,” a notion defied today by a “more and more straightforward demands for a unilateralism which puts

into question the intangibility of borders, such as in the annexation of Crimea, or the principle of international law as was the case in the question of Jerusalem,” i.e., Russia and the U.S.

“Multilateralism must thus be profoundly reinvented on the basis of this notion of equilibrium that we have. Some say in China that the rules presiding over international relations have

been written thus far by the West. To that I respond very soberly

that history sets a frame but does not necessarily impose it upon

us. Our two millenary nations have survived because they were always able to reinvent themselves, suffer history sometimes, invent often, accept difficult periods but seize the opportunities to grow and radiate.”

Against Geopolitics, Harmony

“With the more important place a country occupies, comes also greater responsibilities. The multilateralism which must be

redefined implies finding balanced cooperation to be invented for

this new opening century. There should be neither a disguised supremacy, nor a conflict between competing supremacies. All our

art, if I can use that word, will not be an art of war but an art

of balanced cooperation in order to ensure in the geostrategic,

political and economic, level the harmony our world needs.

“If the multilateralism that we have is challenged and if China wants to engage in this battle, the conclusion is for me very clear. It is up to Europe and Asia, up to France and China, to define and propose together the rules of a game in which we will all win, or we will all lose. I have come thus to tell China my determination to have the Euro-Chinese partnership enter into the 21st century with this new grammar we must all define together. Europe will engage resolutely in this strategy because it is conscious of its role in the century to come.”

Europe and the Silk Roads

“Europe is back,” claimed Macron, and saying that it is so “because some of us want to give it a perspective of medium term, 10 to 15 years to rebuild a sovereign, united, democratic Europe which will be an economic, social environmental, and scientific power able to dialogue with China and the U.S.” He continued, “We are working with the German Chancellor, and number of other European leaders for a project aimed at providing the heart of Europe with the elements of sovereignty and the year 2018 will be a turning point in this respect. ...

“I want you to understand something today: France is here, becoming transformed in depth and wants to be that country of dialogue and construction of a new partnership for the 21st century with China. With it, Europe is back and wants, through the building of its own power, to build a balanced cooperation with China in the coming century.

“It is through honest, loyal and readable dialogue that we will be able to progress. ... It is a trust build by trial and

error methods. It is to decide to make a step, then another and that we decide together, and that there is no lasting friendship if it doesn't follow this road. ... It is in this same spirit that I wish for us to advance on those Silk Roads. Indeed, One Belt, One Road is the perspective that China gave itself and that it has proposed to the world. And when a proposal is on the table, it is not my habit not to discuss it. I understand the opportunities for China, on the economic level for finding new markets internationally; on the political level in order to open up regions hit by underdevelopment; on the diplomatic level, to stabilize trade in fragile regions where there are states in difficulty...; on the cultural level since it's a matter of exerting a leadership with the force of new ideas."

The Silk Roads Must Be Shared Roads

"I think that the initiative of the New Silk Roads can meet our interests, those of France and of Europe, if we give ourselves the means to really work together. After all, the Silk Roads, were never purely Chinese, If I'm honest. When we talk about the Maritime Silk Roads they were first Portuguese. On land, they went through Central Asia, Iran, Iraq, Tyr, and Antioch and in so doing they were Sino-European. The genius of the first Silk Roads was to have reinvented often the European routes to make the Chinese. ... I'm trying to say that those roads are simply consubstantial, those roads are always shared. And if they are routes, they cannot be only one sided. They must go back and forth."

I Am Ready To Work with the New Silk Road

“I am thus ready to work to the announced objectives. The programs of road, railway, airports, maritime, technological along the Silk Roads can bring elements of response to the deficit in infrastructure, especially in Asia, and to create perspectives in sectors such as transport, water management, wastes, durable cities, green economy. The bringing in common of our financial resources, public and private, for trans-border projects can reinforce the connectivity between Europe and Asia and beyond the Middle East and Africa, contribute to better integrate, structure, open up by trade and growth. “They will do even better and the city of Xian is the living example. Those first Silk Roads brought here Buddhism, Islam and Christianity. Those roads will lead to cultural, educational exchanges and to profound transformations in the countries they are crossing. It is a matter of giving ourselves a perspective at a moment when then shared epical stories, are so cruelly absent in the world. I must say, it is one of the great merits of those Silk Roads proposed by Xi Jinping. Those Silk Roads reactivate the imagination of a new civilization, of fruitful exchanges of shared wealth and they show to all those who thought that we were in a tired, post-modern world, where the great epics were forbidden, that those who decide to live great epics can make the others dream as well. I believe profoundly on great epical stories. It is up to France, and with it, to Europe to contribute its own part of imagination to this proposal and to work at it in

the months and years to come. ...

To create balanced cooperation, "I believe that to progress towards those objectives that we share, we must give ourselves also the good rules. ... They must respond to objectives, that assign ourselves as common goods. ... They cannot be the routes of a new hegemonism, which would make vassals of the countries they cross. They must contribute to the intelligence of the 21st

century." Among the new rules: those of "transparency, interoperability, opening of public markets, respect of competition, intellectual property, sharing of risks, that we deal with already together in the framework of the G20. The respect for those principles is obviously essential, simply because they allow for a mutually beneficial partnership, and an increased financial sustainability and therefore success of the projects engaged. ...

"This will be the object of my exchanges with President Xi Jinping to define the trust agenda that I want that we put together.

"I know some will say that this trust agenda must be one to create an equilibrium between a developed country and a developing one. But China is no longer a developing country; it is a country, which is bypassing that largely. And therefore, we must reinvent here also the terms of a new relationship, and the Silk Roads are the expression of that new relationship of China to the world.

"I propose to identify very concretely the political framework in which we can build that partnership, that cooperation and common strategy ... I am convinced profoundly that if Europe and China know how to establish that goal together, ... this initiative could be the occasion of

relaunching very pragmatically the multilateralism which is today lacking in concrete realizations.

“I am ready to play a key role in this direction making sure that the European countries progress in unity, because China needs to have a solid interlocutor to exchange and build its own

initiative. I want the Silk Roads to not limit themselves to economic questions but be enlightened in Europe by a deep comprehension of China. All the resources must be used to this end, from the editing world to the world of theater and cinema;

from the French Sinology school, pioneer and recognized, to the

world of arts. You have understood it, my will is indeed, in that

framework, that France and Europe take full responsibility and meet the proposal offered by China.”

Macron continued that a few days ago he visited the panda offered by China to Mrs. Macron and other than pleasure he and his family got from this, he looked closer to see if something there could inspire his trip to China and he didn't have to look

for a long time, he says: “His very name enlightened me. The little panda's name is indeed Yuang Meng, ‘the realization of a

dream.’ We live in a world where France and China can allow themselves to dream together.”

Macron: I Will Come to China at Least Once a Year

“Trust is built progressively. I know that also the word for wisdom in Chinese is ‘to listen.’ Therefore I have decided to adopt a method: To say things as I said them to you today, to try

define an objective as we will try to do with President Xi Jinping, and in trust, with method, to listen, to propose, to

progress and build trust.

“At the heart of our two nations, the élan grows, which will make the world of tomorrow a world at the level of the challenges

of humanity. It is this élan that I want to share with you, tie

with you, build with you. Our grand past gives us an insatiable

taste for the future and this future awaits us. It needs France,

Europe, it needs a China respected and listened to. We are the memory of the world, it is up to us to decide to be the future.”

Amerikanere skal vide, hvad Macron har gjort

Leder fra LaRouche PAC, USA, 9. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron har med sin tale, som han holdt i byen Xi'an på første etape af sit besøg i Kina, udløst en særdeles signifikant intervention i det næsten universelle idioti, som dominerer den Europæiske Union. For at skabe en transformation af denne art kræves der, for det første, en erkendelse af den rædsel, der nu dominerer de politiske og økonomiske omstændigheder i Vesten, samt ligeledes den degenererede tankegang hos eliten, medierne og en stor del af befolkningen i Europa og USA. For det andet, så kræves der en erkendelse af det historiske Nye Paradigme, som Kinas Nye Silkevej har udløst. For det tredje, så kræves der en vision for at se, at, at få Europa og USA til fuldt og helt at tilslutte sig Kinas Bælte & Vej Initiativ sådan, som næsten hele resten af verden har gjort, giver det nødvendige grundlag

for at skabe den nye verdensorden, baseret på fred og udvikling.

Og Macron har taget et betydningsfuldt skridt til at opnå disse tre forholdsregler – selv om man bestemt ikke ville vide noget om det ved at læse den vestlige presse.

Med hensyn til det første punkt, så bemærkede Macron, at Kina »har lykkedes med at løfte 700 million mennesker ud af fattigdom i de seneste årtier. Dette gælder også for Frankrig, hvor vi konfronteres med massearbejdsløshed med den bydende nødvendighed af at give et fremtidsperspektiv til en hel sektion af vores befolkning; men det er en udfordring for hele verden, der i dag lever i en krise som følge af globaliseret kapitalisme, der, i de seneste årtier, har fået sociale uligheder og koncentrationen af rigdom til at eksplodere«.

På den strategiske side sagde Macron, at Vesten må overvinde den »ensidige imperialisme«, som Frankrig og andre europæiske magter fører i Afrika og andre steder, og tilføjede: »Vi må lære af fortiden. Hver gang, vi forsøgte at gennemtvinge 'sandheden' eller 'loven' imod selve befolkningen, var det forkert, og vi har undertiden frembragt en endnu værre situation – som i Irak, eller Libyen i dag. Vi må samarbejde for at udvikle respekt for folkets suverænitet.«

Han talte direkte imod det geopolitiske paradigme, der dominerer vestlig tankegang: »Der bør hverken være en overhøjhed i forklødning eller en konflikt mellem konkurrerende overhøjheder. Al vores kunst, hvis jeg må bruge dette ord, vil ikke være krigens kunst, men en samarbejds kunst, der er afbalanceret med det formål, på det geostrategiske, politiske og økonomiske niveau, at sikre den harmoni, vores verden har brug for.«

Han refererede til Vesten som en »træt, postmoderne verden, hvor de store heltedigte blev forbudt«.

Og det vigtigste af alt: Macron identificerede den Nye

Silkevej som den forbindelse, der er nødvendig mellem alle folkeslag for at opnå denne nye verdensorden. »Jeg mener, at initiativet med de Nye Silkeveje«, sagde han, »kan imødekomme vore interesser, Frankrigs og Europas, hvis vi giver os selv midlerne til virkelig at arbejde sammen ... Det er op til Europa og Asien, op til Frankrig og Kina, at definere og foreslå reglerne for et spil, i hvilket vi alle vil vinde, eller alle vil tabe. Jeg er således kommet for at meddele Kina min faste beslutning om, at det euro-kinesiske partnerskab skal entrere det 21. århundrede med denne nye grammatik, vi alle i fællesskab må definere.«

Han hylkede Kina for dets arbejde i Afrika, hvor »Kina i de senere år har investeret kraftigt i infrastruktur og råmaterialer med en finansiell styrke, de europæiske lande ikke har.« Han opfordrede til fransk-kinesisk samarbejde i Afrika, for at »udføre projekter, der virkelig er nyttige for kontinentet og finansielt bæredygtige – for det er dér, fremtiden ligger, for vi må ikke reproducere fortidens fejltagelser, der skabte politisk og finansiell afhængighed, under påskud af udvikling.«

Det meste af den vestlige presse fremstiller på tåbelig vis dette som »anti-Trump«, eller som et foredrag for Kina om at åbne sine markeder, hvis pressen da overhovedet dækker besøget. Dette demonstrerer så igen, at vestlige ledere og deres medietalspersoner ikke er villige til, eller i stand til, at lægge deres geopolitiske briller, og deres mentalitet med darwinistisk nulsumsspil, væk.

Med en refleksion over Macrons ekstraordinære besøg bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at de nationer, der ikke tilslutter sig den Nye Silkevej, vil blive ladet tilbage i historien. Og dog blæser der en vind af historisk forandring i retning af dette nye paradigme. Præsident Trump har omfavnet Kinas afgørende rolle i historien og for fremtiden; den japanske premierminister Shinzo Abe har forpligtet sig til at finansiere projekter i fællesskab med Kina langs den Nye

Silkevej; og nu bryder Frankrig ud af modstanden mod den Nye Silkevej, som kommer fra EU, og fra Tyskland i særdeleshed.

Vi bringer i dag ligeledes en national erklæring fra LaRouche PAC: LAROUCHE PAC'S INTERVENTION I USA'S VALG 2018 – KAMPAGNEN FOR AT VINDE FREMTIDEN, som vil blive præsenteret til institutioner i hele landet, med det formål at samle valgkredsens organisationer bag LaRouches Fire Love som basis for at genoplive den amerikanske økonomi, og for at gå med i den Nye Silkevejsproces for global udvikling.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (højre) mødes med sin franske modpart, Emmanuel Macron, i Hamburg, Tyskland, 8. juli, 2017. (Xinhua/Li Xueren)

Macron i Kina: Europa må arbejde sammen med Kinas Silkevej

Paris, 9. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron valgte at begynde sit officielle tredagesbesøg til Kina i Xi'an, meget symbolsk, som han har for vane, fordi Xi'an er den by, fra hvilken Silkevejene udgår med kurs mod vest. Efter at have besøgt den berømte terrakottahær, der er begravet sammen med kejser Qin (tredje århundrede f.Kr.), holdt han en stærk, fem kvarter lang tale i Daminggongpaladset for dem, der ledsagede ham, inklusive Kinas vicepræsident og andre dignitarer, samt hele den franske, 100 mand store delegation.

På en meget poetisk, men præcis måde, definerede præsident Macron sit syn på omridsene, reglerne og indholdet af et fransk-kinesisk samarbejde i det Nye Silkevejsprojekt, men

også for et europæisk-kinesisk samarbejde med det Nye Silkevejsprojekt, eftersom han gjorde sig selv til samtalepartner på Europas vegne i denne henseende.

De væsentligste udtryk, der indikerer en positiv retning og forandring, er: Macrons afvisning af krigsparadigmet og for en udtrykkelig win-win-verden; hans *mea culpa* ('min skyld') for Vesten mht. Irak og Libyen; hans *mea culpa* mht. fransk imperialisme; hans hyldest til kineserne for at have bidraget til en »ny, episk fortælling« for den »trætte« vestlige verden om at forudse en ny drøm.

General de Gaulle havde denne sætning mht. dem, der havde sluttet sig til ham i London efter besættelsen af Frankrig: »Jeg forventede katedralerne (dvs., katolikerne), og jeg fik synagogerne (dvs., jøderne)! I dag kunne vi også sige: Vi forventede, at de europæiske tilhængere af suveræniteten tilsluttede sig den Nye Silkevej, og vi fik tilhængere af Europa, der benyttede muligheden!« Med et klart, anti-geopolitisk standpunkt, gjorde Macron sig selv til talsmand for et Europa, der sammen med Kina søger at finde en løsning til at få verden tilbage til en win-win-multilateralisme, og som hermed implicit kritiserede USA's »unilateralisme« (Jerusalem) og Rusland (Ukraine). Men bemærk imidlertid, at, for Macron, er EU og euroen ikke et dogme. Under præsidentkampagnen erklærede han, at, hvis hans europæiske indsats ikke virkede, ville han droppe det.

Det andet element, der er allestedsnærværende i hans intervention, er kampen imod klimaforandring og for en verden, der respekterer miljøet. Dette går imidlertid ikke imod investeringer i infrastruktur, industrier og teknologier. Både kineserne, der har indledt en fuld mobilisering mod luft-, jord- og vandforurening, og Macron, er for kernekraft. Dette er mere et udtryk for at snakke *Weltgeist* efter munden, og ikke en 'grøn' ideologi i Malthus-traditionen som sådan.

Hvis Frankrig og Europa fuldt og helt går ind for

perspektiverne i den Nye Silkevej, vil de tydeligvis snart løbe ind i en modsigelse: Behovet for en finansiel reform, og etableringen af nationalbanker for at udstede statskredit til investeringer i infrastruktur, industrier og nye teknologier.

Foto: Frankrigs præsident Emmanuel Macron indledte sit tredages besøg til Kina med at holde en tale i byen Xi'an, der var udgangspunktet for den gamle Silkevej mod vest.

Frankrigs Macron i Xi'an: Kina har 'gjort en drøm til virkelighed!' Verden må tilslutte sig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 8. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron indledte i dag sit tredages besøg i Kina, i Xi'an, en port til den gamle Silkevej, hvor han hylkede nutidens Bælte & Vej Initiativ (BVI) og sagde, at Kina »har gjort en drøm til virkelighed«. Han omtalte den gamle Silkevej som en skat for civilisationen og roste Kina for at genopfinde den. Kina har genaktiveret forestillingsevnenes domæne, sagde han. Frankrig og Kina må begge arbejde sammen om fremtiden; og det samme bør Europa gøre.

Med hensyn til økonomi sagde Macron, at, midt i den unipolære, kapitalistiske verdens krise, bør Kina og Frankrig samarbejde. Han talte om, hvordan Kina har løftet 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og nu kan Kina komme til Europa og være med til at gøre det samme dér.

Macrons standpunkt lægger pres på hele den transatlantiske

verden, hjemsted for den døende og dødelige Wall Street- og City of London-operation for monetarisme og geopolitik. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche kommenterede, at Macrons handling spænder den tyske regering ind; Berlins og Bruxelles' anti-Kina, anti-BVI-holdning bliver mere og mere isoleret. Se på den omstrukturering af alliancer, der er i gang, for at søge win-win-udvikling med Kina og BVI: Schweiz, Balkanlandene, Østeuropa, Middelhavsområdet og nu, Frankrig. Lokalteter stiller op på række og kappes om at blive et knudepunkt for den Nye Silkevej, fra Valencia, Spanien, og til Minsk, Belarus, og med mange kandidatbyer imellem.

Den 11. januar vil Macron være i Rom, en route på vej hjem fra Kina, til et todages topmøde for »Med-Seven«, en gruppe nationer i Middelhavsområdet, der alle har voksende relationer med Kina og BVI-udviklingsprojekter – Portugal, Spanien, Frankrig, Italien, Grækenland, Cypern og Malta.

Husk, understregede Macron, at BVI virker begge veje: »De gamle Silkeveje var aldrig blot kinesiske. Disse veje kan pr. definition kun være fælles. Hvis de er veje, kan de ikke være 'ensrettede'.«

Macron lagde særlig vægt på Frankrigs forpligtende engagement til at arbejde sammen med Kina i Afrika, på BVI-projekter for jernbaner, havne og anden infrastruktur med forbindelse til Europa og Asien.

Silkevejs-fremgangsmåden er presserende nødvendig i USA, hvor præsidenten, der har forpligtet sig over for den »glemte mand«, som han i dag gentog det for Farm Bureau-konventet i Tennessee, fortsat applauderer aktiemarkedsboblen, alt imens tog forulykker, broer kollapser og selve den forventede, gennemsnitlige levealder i USA falder. Men dette er ikke et håbløst fortvivlelsens hul; det er et tomrum, der kan fyldes af en viden og ånd for »hvad der må gøres«, som det forklares i LaRouche PAC's nye rapport, »LaRouches Fire Love: De fysisk-

økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«. Aktivistteams er i denne uge linet op for at udlevere eksemplarer af denne rapport i Washington, D.C., til alle 435 kontorer i Repræsentanternes Hus, der atter samledes i dag. Delstatskongresser åbner igen, og andre muligheder for intervention er i fuldt sving for 2018. Der er tre uger til præsident Trump holder sin State of the Union-tale til nationen.

Macrons budskab vil sende chokbølger gennem hele verden på mange fronter, understregede Zepp-LaRouche i dag. Det er en vending af politikken. Brug det til at ruske op i systemet og installere et andet.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (nr. 2 til højre) og hustru, Peng Liyuan (nr. 1 til højre) tager opstilling til gruppefotografering med den franske præsident Emmanuel Macron (nr. 2 til venstre) og hustru, Brigitte Macron, ved Diaoyutai Statsligt Gæstehus i Beijing, 8. jan., 2018. (Xinhua/Li Xueren)

Kinas præsident Xi Jinping leverer Nytårsbudskab

31. dec., 2017 – Det var med stor selvsikkerhed og optimisme, at præsident Xi Jinping leverede sit Nytårsbudskab til det kinesiske folk, og til verden. Idet han bemærkede den 19. partikongres' skelsættende natur som en milepæl for Kinas nye færd, gennemgik han nogle af højdepunkterne for Kinas præstationer i løbet af det forgangne år, hvor Kina har løftet endnu 10 mio. mennesker ud af fattigdom, skabt 13 mio. jobs.,

bragt 900 mio. mennesker ind i det sociale system for aldersforsorg og sikret sygesikring for alle kinesere. Han citerede den store kinesiske digter Du Fu, »Hvis jeg blot havde ti tusinder af huse, ville jeg huse alle de fattige mennesker, der så ville lyse af smil«.

Dernæst opremsede præsident Xi nogle af de betydningsfulde, videnskabelige præstationer, Kina har gennemført i 2017, inkl. rumteleskopet, kvantum-computeren, det første, kinesiskproducerede hangarskib og den succesfulde produktion af ris i saltholdig jord. Han nævnte ligeledes årets store begivenheder, inkl. det vigtige Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde og »Kinas Kommunistiske Parti i dialog med verdens politiske partier«, som fulgte efter den 19. partikongres. Han nævnte også nogle af sine egne store, diplomatiske rejser og taler i 2017, inkl. sin tale på Davos Økonomiske Verdensforum og FN's hovedkvarter i Genève.

Idet Xi vendte tilbage til KKP's 19. partikongres, gentog han dens betydning med at skabe en plan for landets udvikling hen over de kommende tre årtier. »For at overføre planen til virkeligheden, må vi hverken fare frem i en fantasi, og heller ikke lade os lede af falskhedens klang«, sagde Xi, men derimod »arbejde støt og på en jordbunden måde«. Og retningslinjen for den forestående opgave var tydeligvis afstukket af behovet for at overvinde fattigdom i Kina frem til år 2020. Den historiske betydning heraf for verden, og som ikke har noget fortilfælde, blev ligeledes understreget af præsident Xi. »Hvis vi vinder kampen mod fattigdom om tre år efter planen, vil det markere den første, totale fjernelse af absolut forarmelse i den kinesiske nations historie, der har varet i tusinder af år. Lad os arbejde sammen for denne store præstation, der er betydningsfuld for både den kinesiske nation, og for menneskeheden.«

Sluttelig gentog præsident Xi Kinas opmærksomhed på den internationale forpligtelse, som er blevet pålagt det gennem dets udvikling siden reformen og åbningen ud mod verden, for

40 år siden i det kommende år. Xi gentog, at Kina ville påtage sig sine internationale ansvar og forpligtelser, gå fremefter med Bælte & Vej Initiativet og bidrage til at bygge en verden for fred og udvikling; og sammen med andre nationer bygge en »skøn fremtid« for hele menneskeheden. »De går alle ind for en fælles opbygning af et fællesskab med en fælles fremtid for menneskeheden, med det formål at være til fordel for mennesker i hele verden«, sagde han.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping leverer sit nytårsbudskab, 31. dec.

Præsidenterne Putin og Xi udveksler nytårshilsener

31. dec., 2017 – Præsident Xi Jinping sendte, på vegne af den kinesiske regering og folket, nytårshilsener til præsident Vladimir Putin og det russiske folk. I sit budskab opfordrede præsident Xi til »nye frugter i udviklingen af bilaterale bånd«. Xi sagde, at 2018 og 2019 vil blive år med større samarbejde og udvekslinger mellem de to lande. Han sagde, at det udrindende år havde set vigtige fremskridt i udviklingen af de to landes »omfattende strategiske partnerskab for koordinering«, og at de havde »hentet en væsentlig, indledende høst hjem gennem en sammenkobling mellem Bælte & Vej Initiativet og den Eurasiske Økonomiske Union«. Xi sagde ligeledes, at de to lande havde opretholdt en tæt og effektiv koordinering inden for internationale og regionale anliggender, og har leveret et betydningsfuldt bidrag til bevarelse af verdensfreden og stabiliteten i verden. I sit returbudskab sagde præsident Putin, at der har været betydelige fremskridt i volumen af tovejshandelen og »livlige

udvekslinger« inden for områderne teknologi, kultur og mellemfolkelige relationer. Putin aflagde løfte om, at hans land ville tilslutte sig Kinas ihærdige bestræbelser på at intensivere det omfattende, strategiske partnerskab mellem de to lande.

Foto: Præsidenterne Putin og Xi. Arkivfoto.

Italy-China Alliance for Transaqua.

**Franco Persio Bocchetto,
Foreign Director for Bonifica
S.p.A, Italy.**

Video; english transcript

Italy-China Alliance for Transaqua

This is an edited transcript of a presentation by Franco Persio Bocchetto describing the Transaqua project to the Nov. 25-26 Schiller Institute Conference.

Transcript

Good afternoon to everybody, and to Ladies and Gentleman. I'm very glad to be here at this very interesting conference. I was really amazed listening this morning, especially to the speeches of Schiller Institute President Helga Zepp-LaRouche,

and the one of the enthusiastic Professor He Wenping. And also I was interested in hearing the speech of Professor Askary, who introduced the Transaqua project that I would like to show and present here.

The Transaqua Project

The Transaqua project is perfectly in line with the vision of this conference, which is "To Fulfill the Dream of Mankind." Transaqua, as maybe you know, was conceived more or less about 30 years ago, by our firm Bonifica. Perhaps at that time, it was too innovative; maybe in that time nobody was really interested in developing Africa. But nowadays conditions are really different and maybe this is the time to revive the project: Maybe we can call it "Transaqua 2.0" in order to start the development of this great dream for Africa.

Maybe most people think Transaqua is only a problem of transferring water from the Congo Basin to Lake Chad, but this is not the vision of Transaqua. First of all, everything starts from the problems that are related to Lake Chad. We are going to show you the actual situation of Lake Chad.

Lake Chad was one of the largest endorheic lakes in the world, and maybe the largest in Africa. The lake is situated in the Sahel region, at the crossing of the borders of four countries: Niger, Chad, Nigeria, and Cameroon. The total catchment area of Lake Chad is very huge: 2,434,000 sq km. Eight countries, including Algeria, Cameroon, Central African Republic, Chad, Libya, Niger, Nigeria, and Sudan are using the water resources from Lake Chad. The main inflows of Lake Chad are from the Chari River, and Chari and Longone River, and the main outflows are evaporation and infiltration. For this reason, it's an endorheic lake, because it does not drain to the sea.

The Chari River and Longone River flow from south to north, and this is the actual Lake Chad. The lake basin has a very

unstable equilibrium as there is no surplus water flowing to the sea. The only outflows are infiltration and evaporation. If water is used upstream, the lake cannot but shrink.

Lake Chad always had great oscillations, due to natural climatic fluctuations. Now, especially in this period of climate change, we must follow very closely what will be the future of Lake Chad. Lake Chad is suffering from the increase in population and subsequent water consumption, mainly for irrigation, and in addition, the decrease of rainfall. Lake Chad's surface in 1973 was more or less 25,000 sq. km. As you see, in 2015, it decreased to 2,500 sq. km, while the population within the basin has grown from 8 million to 30 million people, more or less.

As a consequence of this drought and drying up of the lake, agriculture development increases pollution, ecological destruction, and extinction of rare species. The economy of the surrounding countries and region is severely threatened by reduction of the lake's surface levels and volumes. Average food production and household purchasing power have been continuously reduced since the 1980s. Humanitarian, ecological, and economic crises are developing rapidly as the volume and surface of Lake Chad are drastically reduced at an alarming and accelerated pace.

Also, it's important to show the evidence that in this region, the consequences of this are also all the problems related to Boko Haram, which is really active in this region due to the poverty of this region.

How to mitigate the Lake Chad drought: Well, thinking of the problems of Lake Chad, we have to think about the future. And the future in 30 to 50 years will be very, very dramatic for Africa in a certain way. As you see, it is forecast that real growth of the population, between today and the year 2200, will grow by 400%. So the problem is, what will happen when, within 30-40 years you will have the doubling of the

population in Africa, and also in those Sahel regions.

We heard today in the earlier speeches, about the New Deal and the optimistic vision of Chinese President Xi Jinping, and we really hope that, due to the positive strength of China, they will really succeed in helping the world help to develop, and that these regions will have help from the Chinese for development. There are a lot of projects that are going on as Mr. Askary has showed us in the context for all of Africa. But, it is important, also to set up and improve the Transaqua project in Central Africa, in the middle of Africa, the part which is poorest and where the desert is continuing to make inroads.

The consequence of not doing this is a huge migration into the rich countries, and of course, Italy and Europe are suffering from these consequences. Most of the people come from the Sahel region, so I think that Europe has to help to improve the Transaqua project, in order to develop all these countries, and bring food, agriculture, and fisheries as a way to eliminate poverty in this region.

Over the years, the Lake Chad Basin Commission, created by the states around Lake Chad has really done great work in facing up to the shrinking of the lake, and for the realization of numerous national and transnational projects, to optimize the use of water resources and mitigate possible disputes between the states.

What to do next? What will the next challenges be for the Lake Chad Basin Commission? First of all, in the medium term, there are projects that are going on to mitigate the Lake Chad drought, of course, projects that tend to sustain the existence of people, improve the efficiency of water use, through new research, innovative organization, based on the use of smart technologies to improve the efficiency of system coordination and control. First of all, a very big monitoring system should be set up in order to control the consequences

of climate change, control all the problems related to agricultural use, and control the consequences of national and transnational projects that are being done in this region.

We can be very optimistic, but due to the growth of the population, the long-term measures cannot be other than to think how to transfer large volumes of water from the Congo River Basin to Lake Chad.

Well, water transfer to drying up endorheic lakes is not merely a "nature conservation measure." Environment and wildlife deserve to be protected—human beings, too. A drying endorheic lake is proof that the water resources in its catchment area are overexploited with respect to incoming runoff. Transferring water from adjacent river basins that have surplus water flowing into the sea, is a way of increasing water availability, especially for agriculture, in the context of the increasing population and declining rainfall, and to restore wildlife.

When water is in short supply in a given place, either you bring it there, or people will migrate elsewhere.

Near Lake Chad, there is an immense, scarcely populated river basin, which discharges into the Atlantic Ocean an average of 40,000 cubic meters/second—the equivalent to 1,250 billion m³/year. That discharge is 200 times the discharge of the Main River [in Germany], or 14 times that of the Rhine at its mouth. How much of this volume could be possibly and safely diverted into Lake Chad has yet to be studied.

Can we think of a "win-win" project, where all countries involved have their advantages, which is perhaps, one of the basic conditions for developing this project?

Bringing water from the Congo River Basin to the thirsty Chad region and increasing irrigated agriculture, restoring the lake, producing hydropower and improving inter-African transport and commerce, is the vision of this Transaqua

Project.

A canal would have to intercept part of the discharge of the right-hand tributaries of the Congo River, and convey them across the watershed between the Congo Basin and the Chari Basin. The diverted flow would reach Lake Chad through one of the Chari tributaries, properly reshaped. A very preliminary estimate gives an amount up to 100 billion m³ /year could be diverted. That this less than 8% of the Congo discharge, ensuring thus the restoration of Lake Chad and irrigation of up to 3 million hectares.

In its fall toward Chad, the diverted flow could be used for hydropower production. Along the canal, a road should be built which would become the backbone of inter-African land transport. The hypothesis that the canal could also be suitable for navigation has been made. Those ideas stemming from the early 1920s, have been studied by Bonifica, and are presently being considered by the Lake Chad Basin Commission as a possible project for the future.

The idea of Bonifica is to transfer about 100 million cubic meters of water per year from the Congo River Basin to the Lake Chad and Sahel district. This is the Congo Basin as you can see in red, which is the alignment more or less of the canal. You cross the watershed and you go into the water catchment area of the River Chari.

What is important to note is that the Transaqua formula is not simply to replenish Lake Chad, but to give access to drinking water, revive agricultural activity, irrigation, fish farming, a navigable waterway, trade, transport, regulate flows, produce electric power, river ports, commerce, and road connections—thus creating an economic development system along the Transaqua waterway.

With the regeneration of Lake Chad's natural resources, we can show the shape of the lake in 2087. Characteristic of this

project is that navigable infrastructure systems can be realized through modules. We don't need to realize the whole project at the same time, so we start from the part which is most near to the watershed, and the development of the first 500 km of the canal.

The Transaqua water project is a combination of situations. In order to produce hydropower, we will construct small dams along the tributaries of the river, in order to catch some part of the water for the Transaqua canal. By connecting different lakes with canals, we can realize a waterway which will have a maximum extent of up to 2,400 km, reaching Lake Tanganyika on the east side of Africa.

Road connection: As you can see, the Transaqua corridor intersects the Lagos-Mombasa Road, which is one of the principal roads that was shown by Professor Askary in his speech. And as you can see, in the Mombasa-Nairobi link, it is one of the hubs of the One Belt, One Road project.

It is very interesting to think that this Transaqua Project can become one of the projects that can be developed within the One Belt, One Road project.

Some final considerations: Having for years pursued a dream, now is the time to take action. From this point of view, what is interesting and new is the fact that the Chinese have begun to get interested in the project. Last year, a Memorandum of Understanding (MOU) was signed between the Lake Chad Basin Commission, and ChinaPower, which is one of the big infrastructure companies of China. The scope of the MOU was to start the feasibility study of the water transfer project, by trying to construct one of the first elements of the project, which is the CIMA Project. I don't have time now to explain this CIMA project, but it is certainly one of the modules of Transaqua, although it is only part of it, because the CIMA project, developed by the Canadian CIMA company, is a project to pump water from the Ubangi River over the watershed into

the Chari River, which is a different vision from Transaqua, which is to construct a corridor crossing Africa, and bringing development to all the regions that are crossed by the project.

It is important at this point to show that Bonifica, in the context of the signing of this MOU, decided to go to China and to speak to ChinaPower, in order to offer the collaboration of Europeans, of Italians, to jointly develop the feasibility study. We found a great interest from the Chinese, so we signed an MOU and now we are taking action in order to jointly develop this feasibility project together with the Chinese. This may be the first break in the construction of this important infrastructure in the center of Africa.

Thank you. [applause]

Helga Zepp-LaRouche deltager i Zhuhai 21. Århundredes Maritime Silkevejsforum

3. dec., 2017 – Straks efter den meget succesfulde, internationale Schiller Institut-konference i Bad Soden, Tyskland, var forkvinde og stifter af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, én af hovedtalerne på en konference den 29. nov. i Zhuhai, Guangdong, Forum for det 21. Århundredes Maritime Silkevej, om international kommunikation og kinesiske (Guangdong) selskaber, der går globale. Forummet er arrangeret af Guangdong's provinsregering, og på forummet talte nationale og regionale regeringsrepræsentanter, ledere af erhvervssamfundet og diverse organisationsfolk fra Kina, Asien, USA, Europa og Afrika. Konferencen var tydeligvis

inspireret af »Den Nye Silkevejsånd« og en atmosfære af optimistisk afgang, der i den grad mangler i Vesten.

Zepp-LaRouches tale, med titlen, »Bælte & Vej Initiativet og en dialog mellem kulturer, baseret på deres højere udtryk«, blev vel modtaget.

En del af forummets program var besøget til Zhuhai City Planlægningscenter, en udstilling af det overordnede design bag industrizonerne i Zhuhai og den omgivende region, »byplanlægning, når den er bedst«, som en af deltagerne bemærkede. Udstillingen reflekterer præcis de principper, som Lyndon LaRouche har skitseret mht. principper for modulopbygning og foreningen af maksimal effektivitet og menneskelige betingelser og skøn arkitektur.

Turens højdepunkt var besøget til Hong Kong-Zhuhai-Macao-broen, der forbinder Hong Kong på østbredden af Perleflodens delta med Zhuhai og Macao på vestbredden. Denne HKZM-bro er den længste hovedvej over vand i Kina, og med sine 55 km inkluderer den hovedbroprojektet med 29,6 km, tre faciliteter ved grænseovergange i Hong Kong, Zhuhai og Macao, samt tre udfaldsveje til disse tre regioner. Broen er næsten færdig efter kun otte års byggetid, og fremkaldte 120 patenter på banebrydende, teknisk kunnen. »Vi står på en afgørende del af Verdenslandbroen«, kommenterede Helga Zepp-LaRouche.

En anden gren af turen inkluderede Guangzhou, Guangdong's hovedstad, om hvilken delegationen fra Schiller Institutet var enige i, at den demonstrerer, at den mest moderne arkitektur kan være smuk, og dette er et meget slående tilfælde, hvor byens nye del er smukkere end den gamle og reflekterer en orientering mod befolkningens velbefindende.

Helga Zepp-LaRouche leverer budskab til diplomatseminar i Sana'a, Yemen

8. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets internationale formand, leverede den 7. nov. via video et budskab til et seminar i Sana'a, Yemens krigsfarlige hovedstad. Seminaret, der havde titlen »Fra Sana'a til Beijing: Det første diplomatseminar«, havde som taler, og var sponsoreret af, Yemens udenrigsminister Hisham Sharaf, med Institut for Diplomati i Sana'a som vært. Seminarets tema var Kinas dokument for politik over for den arabiske verden, og hvordan Yemen ville tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet. Fouad al-Ghaffari, formand for Yemens Rådgivningskontor for Koordinering med BRIKS, talte også på seminaret og introducerede fr. LaRouche som den »Nye Silkevejslady«. Banneret for begivenheden viste *EIR's* kort over Verdenslandbroen.

Udenrigsminister Sharaf gennemgik de venligtsindede og produktive, historiske relationer med Kina, inklusive mange infrastrukturprojekter, som Kina har bidraget med til det moderne Yemen i årtierne forud for udbruddet af den saudiske krig mod Yemen i 2015. Han udtrykte Yemens totale beredvillighed til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet og beskytte den Maritime Silkevej ved Bab el-Mandeb-strædet og Det Røde Hav. Han tilskyndede Kina til at spille en konstruktiv rolle i den politiske løsning af krigen i Yemen. Han tilskyndede også Kina til ikke at tage skridt, der kunne føre til en yderligere splittelse af landet mellem nord og syd.

Sharaf henviste her til beskyldninger om, at en kontrakt for nylig skulle være blevet indgået mellem den kinesiske telecom-gigant Huawei og eksilregeringen om at bygge et mobiltelefonsystem i områder i det sydlige Yemen, der kontrolleres af de Forenede Arabiske Emirater (U.A.E.) og saudiskstøttede, bevæbnede grupper. Den kinesiske regering anerkender ikke regeringen i Sana'a, som udenrigsminister Sharaf er medlem af, og anerkender i stedet den afsatte præsident Abed-Rabbo Mansour Hadis regering, der er i eksil i Saudi-Arabien, og som har meget lidt eller ingen kontrol over anliggender i Yemen. Kina hævder, at det følger FN's Sikkerhedsråds resolutioner.

Det Kinesiske Udenrigsministerium udgav Dokumentet for Kinas Politik over for den Arabiske Verden i januar 2016, et par dage forud for præsident Xi Jinpings besøg til hovednationerne i Sydvestasien: Egypten, Saudi-Arabien og Iran. Under sit besøg udtrykte præsident Xi de samme punkter, som blev omtalt i dokumentet, og som er vigtigheden i at afgøre konflikterne i området gennem en ånd af samarbejde og dialog, og at Kina er parat til at udvide den Nye Silkevejspolitik til området og være med til at genopbygge økonomierne, der er ødelagt af de senere års krige og konflikter, og at Kina tilbyder samarbejde omkring infrastruktur, kernekraft og landbrug til alle områdets nationer.

Yemens officielle nyhedsagentur Saba og andre aviser dækkede begivenheden.

Fr. Zepp-LaRouches videobudskab kan ses på Schiller Instituttets YouTube-kanal:
<https://www.youtube.com/watch?v=gnlHue8U1Ao>

Kreativitet sluppet løs: Xis tid

Forestil jer engang den kombinerede virkning af den Europæiske Renæssance, den Industrielle Revolution, Marshallplanen og Apollo-programmet. Gang dette med en faktor på tusind, og I vil begynde at få en idé om størrelsesordenen af den globale forandring, som Kinas præsident, Xi Jinping, har initieret. De politiske, økonomiske, videnskabelige og kulturelle transformationer, der er under udvikling, overgår allerede alt, hvad mennesket hidtil har oplevet.

China: Time of Xi, en dokumentar, der udkom 14.-16. oktober i tre afsnit, giver blot en antydning af de forbløffende udviklinger, der nu finder sted i Kina. ...

Der er en lang historie med amerikanske, og amerikanskallierede, grupper, der står bag forholdsregler, som er taget for at promovere udviklingen af stærke, uafhængige nationer på de amerikanske kontinenter, i Asien og Afrika, og som kunne blive allierede imod det prædatoriske, politiske og økonomiske, britiske imperiesystems hærgen.

Imperialisme er nu ved at blive overtaget af det, John Quincy Adams[1] kaldte et fællesskab af suveræne republikker. Xi refererer til »fællesskabet for en fælles skæbne«.

BRI er på mange måder uden fortilfælde. Kina er aldrig tidligere trådt frem på verdensscenen og har taget en ledende rolle i globale anliggender. Men Kina er nu stærkt nok rent fysisk, og har tilstrækkelig tillid til sine demonstrerede, økonomiske metoder, til, at det tilbyder at dele sine beviste, succesfulde metoder med hele verden.

Helga Zepp-LaRouche skriver åbent brev til den tyske præsident Steinmeier

4. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche skrev et åbent brev til den tyske præsident, Frank-Walter Steinmeier, den 4. nov. (med titlen, »Antallet af flygtninge på globalt plan er nået op på 66 millioner: Vor planets kommende 50 år«), og som blev udløst af den tale, han holdt to dage tidligere på Singapore Management University.[1] Ved denne lejlighed nævnte han en foredragsrække, som seks universiteter i Singapore arrangerer i fællesskab, ved navn »At forestille sig de næste 50 år«, og bemærkede dernæst: »Jeg mener, dette er en dristig fremgangsmåde – og det er noget, vi i Tyskland burde gøre noget oftere. Vi bør se ind i fremtiden gennem et teleskop snarere end blot at se på den næste dag, det næste årsregnskab eller det næste valg.«

Helgas brev er udlagt på websiden for det politiske parti, hun er formand for i Tyskland, Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (**Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BÜSo**)

Helga Zepp-LaRouche hilste denne del af Steinmeiers tale velkommen:

»At høre dette fra Dem er et frisk vindpust, og man må blot håbe, det er kraftigt nok til at blæse over til forhandlingerne om en regeringskoalition i Berlin.«

✘ *»I betragtning af Deres Singapore-tale vil jeg gerne sende Dem den bog, min mand [Lyndon LaRouche] skrev i 2004, **Earth's Next Fifty Years** (Jordens kommende halvtreds år). I denne bog forudså han hele det nu synlige skifte af den strategiske dynamik over til Eurasien og definerede det højere niveau for tankegang, på hvilket menneskets fredelige samarbejde kan finde sted. Desuden er denne bog meget populær i mange asiatiske lande.«*

Zepp-LaRouche rapporterede i sit brev om de mange alarmerende tal, som FN's flygtningehøjkommissær, Filippo Grandi, kommer med den 2. nov. Fra 2009 og frem til i dag er antallet af fordrevne personer vokset fra 42 millioner til næsten 66 millioner.[2]

Det afgørende spørgsmål, skriver Zepp-LaRouche, er, hvordan man skal finde en *»humanistisk løsning på flygtningespørgsmålet og etablere fred«*. Idet hun henvender sig direkte til Steinmeier, fastslår hun, at dette er en personlig udfordring for ham *»som tidligere udenrigsminister og nuværende præsident for et betydningsfuldt land«*.

Ved den samme anledning i Singapore erkendte Steinmeier, at *»mange mennesker ser på den Europæiske Union eller USA og siger: 'Jamen, det her ser ikke særlig harmonisk ud'. Og mange mennesker ser på Kina og ser stabilitet og økonomisk vækst – uden nogen bevægelse mod større politisk frihed. Så Kina udgør en udfordring for Vesten – ikke alene en økonomisk og geopolitisk udfordring, men også en ideologisk udfordring«*.

Den del om udfordringen er korrekt, lød Zepp-LaRouches kommentar, men ikke af de årsager, man sædvanligvis tror på i Vesten. Kendsgerningen er, at Kinas udviklingsmodel har frembragt forbløffende resultater globalt, og kineserne er måske *»mere politisk frie, end de fleste mennesker i Vesten er«*, alt imens EU hidtil har nægtet at undersøge, hvorfor den har skabt en sådan mangel på harmoni.

Præsidenten for EU-parlamentet Antonio Tajani udtalte i bemærkninger for det tunesiske parlament den 30. okt., at Europa burde investere €40 mia. i Afrika i stedet for de €3,7 mia., der nu er afsat i EU's budget, for at lancere en effektiv Marshallplan. Zepp-LaRouche hilste et sådant initiativ velkommen, men manede til forsigtighed og sagde, at, hvis en sådan plan kun blev udtænkt til at modgå Kinas indflydelse i Afrika, er den dømt til at slå fejl, *»for den 'Nye Silkevejsånd' er smitsom, alt imens en insisteren på bureaukratiske regler, der blot dækker over de geopolitiske hensigter bag, ikke er«.*

Den ideologiske udfordring, som Kina udgør, fortsatte Zepp-LaRouche, involverer *»erkendelsen af, at den vægt, man lægger på den almene velfærd, måske repræsenterer en lige så høj værdi som individuel frihed«*, og at det *»ikke må udgøre en modsigelse, hvis man tænker som Friedrich Schiller, at frihed ligger i nødvendighed«.*

Hun slutter med en anbefaling til Frank-Walter Steinmeier om, at han bør acceptere og byde velkommen, Kinas tilbud om samarbejde om den Nye Silkevej.

[1] Se
<http://www.bundespraesident.de/SharedDocs/Reden/EN/Frank-Walter-Steinmeier/Reden/2017/11/171102-Singapore-University.html>

[2]
Se <https://reliefweb.int/report/world/statement-united-nations-security-council-filippo-grandi-united-nations-high>

Udsigten til nye økonomiske bånd mellem Kina og USA i en 'Ny Æra' får London-slænget til at gå amok

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. nov., 2017 – Ved afslutningen af præsident Trumps besøg til Japan i dag – det første af de i alt fem nationer, han skal besøge på sin Asien-rejse – er der lækket nogle oplysninger om noget af det økonomiske indhold, der forventes drøftet på Trumps møde på torsdag med den kinesiske præsident Xi Jinping; og den blotte udsigt til dette er bandlyst i London/Wall Street-aksen, der er fast besluttet på at beholde sit mislykkede, monetaristiske system for udplyndring, geopolitik og krig, koste, hvad det vil.

Efter besøget til Sydkorea i morgen og aktiviteter i Kina onsdag, vil Trump og Xi mødes den 9. november i Beijings Folkets Store Hal, hvor, siges det, man vil annoncere, at den uafhængige, kinesiske rigdomsfond, China Investment Corp. (CIC) vil indgå i en enhed med Goldman Sachs, med kinesisk finansiering af investeringer i amerikansk, fysisk økonomi som formål. Dette blev, uden kildeangivelse, rapporteret i dagens *Wall Street Journal* (der ellers har brokket sig og jamret over, at Kina ikke åbnede tilstrækkeligt op for Wall Streets indtræden).

Man forventer annoncering af andre hensigtserklæringer for kinesisk-amerikanske erhvervsrelationer, for aftaler om energi, landbrug, transport, osv. Handelsminister Wilbur Ross er på vej til Kina med en delegation af ledere fra 29

amerikanske firmaer.

Der har været ubekræftede forlydender om en investering på omkring \$5 mia. til CIC-Goldman Sachs-projektet. Men målene for investeringerne siges at omfatte højteknologisk varefremstilling, jernbaner, hovedveje og lignende kategorier, der falder uden for området for fast ejendom. Mulighederne i USA inden for disse områder er enorme, i betragtning af det desperate behov for byggeri af infrastruktur i katastrofeområderne, der har været ramt af orkaner og brande, samt i afgørende zoner med forfalden infrastruktur i hele landet, såsom New York/New Jerseys transportsystem og de aldrende sluser og dæmninger på De Store Søer og floderne, osv.

Det, der er nødvendigt på den amerikanske side, ud over en »kick-start«-enhed som eksemplificeret med CIC-Goldman-initiativet, er en nationalbank, der tjener nationen, og som kan modtage og dirigere enorme mængder af investeringer og kreditter inden for rammerne af et banksystem, der er reorganiseret efter Glass/Steagall-lovens principper. Kinesiske investeringer, inklusive konvertering af beholdninger i eksisterende, amerikansk statsgæld til i stedet at ligge til grund for gæld, der er infrastrukturelateret, er mere end velkomne.

Det, der i denne uge står på spil i Beijing, er konceptet for »Kinesisk-amerikanske bånd i en Ny Æra«, rapporterede *Xinhua* i dag med reference til præsident Xis fremlæggelse af en Ny Æra på det nyligt afsluttede, KKP's 19. Nationalkongres. *Xinhua* bemærker, at »de kinesisk-amerikanske bånd er afgørende for en ny type af internationale relationer og for fællesskabet for menneskehedens fælles fremtid. Siden Trump blev indsat i embedet, har de to ledere bevaret en tæt kontakt, inklusive personlige møder, telefonsamtaler og meddelelser til hinanden ... [Denne uges] møde er af stor betydning for de kinesisk-amerikanske relationer og for fred, stabilitet og fremgang i det asiatiske Stillehavsområde, og i verden«.

Denne favorable sammenhæng forklarer timingen for udløsningen af et vildt Russiagate-angreb mod Wilbur Ross, lederen af den amerikanske erhvervsdelegation, der skal slutte sig til Trump i Kina. Operationen mod Ross har en klassisk, britisk *modus operandi* for beskidte tricks. I løbet af den forgangne weekend, kom der anklager ud i britiske og tyske medier om, at Ross har hemmelige, belastende, russiske forretningsforbindelser, baseret på data i optegnelser, der for nylig er dukket op, ved navn »Paradis-papirerne«. Det er en gentagelse af hit-operationen fra 2015, »Panama-papirerne«, som blev lanceret imod bestemte personer. I dag er denne smædekampagne i alle de amerikanske medier, med britiske »eksperter«, såsom Londonavisen *Guardians* Jon Swaine, der er gæst på National Public Radio. Dagens hovedoverskrift i *Washington Post* lyder, »Lækkede filer forbinder USA's handelsminister til Putin-allierede«. Ross fordømte angrebet som »fuldstændig forkert«, da han i går talte med CNBC, aftenen før sin afrejse til Kina.

Kendsgerningen er den, at muligheden for bevægelser mod en »Ny Æra«, fra Trumps dage, 8.-10. nov., i Kina, er i live og har det godt. Han vil dernæst mødes med den russiske præsident Vladimir Putin i forbindelse med APEC-topmødet i Vietnam, og med den indiske premierminister Narendra Modi på sidelinjerne af ASEAN/Østasiatisk topmøde i Filippinerne.

Foto: Præsident Donald J. Trump og frue Melania Trump besøger Japan. 6. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Kina og Rusland bør sammen skabe en 'Silkevej over isen', sagde Xi til besøgende Dmitrij Medvedev

2017; 1. nov. – Den russiske premierminister Dimitrij Medvedev er i Beijing til regelmæssigt planlagte møder med den kinesiske premierminister Li Keqiang, og han mødtes ligeledes med præsident Xi Jinping. Xi sagde til Medvedev, at Kina og Rusland bør skabe en »Silkevej over isen« og fuldt og helt »integrere Bælte & Vej Initiativet med den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU)«. Ifølge en nyhed fra *Xinhua*, »opfordrede Xi begge sider til at øge indholdet af teknologisk innovation i deres samarbejde og integrere Bælte & Vej Initiativet med den Eurasiske Økonomiske Union. Kina og Rusland bør samarbejde i udviklingen og udnyttelsen af de arktiske kanaler til sejlads for at skabe en 'Silkevej over isen', sagde Xi.

Xinhua skriver: »Xi sagde, at Kina er parat til at arbejde sammen med Rusland for at udvide samarbejde inden for forskellige områder, bevare en tæt koordinering i internationale anliggender og fremme byggeriet af et fællesskab for en fælles fremtid ... Xi påpegede, at Kina og Rusland bør udvikle premierministrenes regelmæssige møde fuldt ud og styrke samarbejdet om energi, fremstilling af udstyr, landbrug og rumfart.« EAEU er en international organisation for regional, økonomisk integration, og som består af Armenien, Belarus, Kasakhstan, Kirgisistan og Rusland.

Medvedev på sin side overbragte den russiske præsident Vladimir Putins hilsener til Xi og hans lykønskninger med den

nyligt afsluttede KKP's Kongres og Xis genvalg som KKP's Centralkomites generalsekretær. Kongressen, sagde Medvedev, »indebærer stor betydning for både Kina og verden«.

Under Medvedevs diskussion med Kinas premierminister Li Keqiang sagde Li, at »Medvedev er den første udenlandske leder, der besøger Kina efter KKP's 19. Nationalkongres«, rapporterer *Xinhua*. »Dette har vist, hvor tætte og på hvor højt et niveau, de kinesisk-russiske bånd er«, udtalte Li. Han understregede ligeledes, at, som det blev bekræftet på KKP's 19. Kongres, Kina vil »dele udviklingsmuligheder med lande i hele verden«, rapporterer *Xinhua*.

Forud for Medvedevs afrejse til Kina, havde Ruslands vicepremierminister Sergei Prikhodko til pressen sagt, at, »I øjeblikket arbejder finanstillsynsfolk i begge lande på at udvide den bilaterale aftale om valutaswap for de næste tre år«. Han sagde, at nogle russiske banker har tilsluttet sig Kinas Internationale Betalingssystem (CIPS), og at det Russiske Nationale Kortbetalingssystem (NSPK) og Kinas UnionPay har aftalt at behandle hjemlige russiske transaktioner ved at bruge UnionPay-kort i NSPK, rapporterede Sputnik.

Selv sagde Medvedev til pressen i Beijing, at, »I øjeblikket diskuterer man, om Karta Mir [Ruslands eget betalingssystem, der er under udvikling] bør knyttes til kinesiske betalingssystemer«. Han sagde også, at det globale finanssystem ville være mere stabilt, hvis det ikke var domineret af dollarenhedsbetalingssystemet.

Foto: Ruslands premierminister Dmitrij Medvedev (venstre) ses her sammen med Kinas premierminister, Li Keqiang, under førstnævntes aktuelle besøg til Kina.